

24-02-017
Disp. Bernt Reinhardt
Ø. Strandgt. 56 B
Kristiansand S
911

Øya som kunne vise veien

Republikken Sri Lanka, tidligere Ceylon, har gått i gjennom mange forandringer i den forholdsvis korte tiden etter uavhengigheten i 1948. Hver av de fem parlamentsvalgene har brakt en radikal politisk omveltning, fra høyre til venstre eller omvendt. Ved siste valg erobret den nåværende presidenten, J. R. Jayewardene, og hans parti 80% av plassene. Fru Bandaranaike ble trengt til side av et annet opposisjonsparti, «Tamilienes frigjøringsfront».

I sine politiske «ørken-år» tenkte J. R. Jayewardene nøy gjennom de demokratiske strukturene i Sri Lanka. Ingen var derfor forbauset da han benyttet flertallet i Parlamentet til å innføre en ny form for presidentstyre, med seg selv som president. Den nye forfatningen omfattet også en rekke garantier for demokratiet: Proporsjonal representasjon i Parlamentet, ingen adgang for Parlamentet til å forlenge en periode, innføring av «distriktsministre» (Sri Lanka har 24 distrikter) for å bringe demokratiet nærmere til velgerne, osv. Da Høyesterett gikk imot Jayewardenes innføring av en særdomstol for å vurdere anklagene om maktmisbruk mot fru Bandaranaike, med den begrunnelse at ordningen stred

Statsminister Premadasa, som åpnet et seminar i Colombo om «Demokratiets fremtid i Asia».

mot «grunnlovens ånd», respekterte han avgjørelsen og oppløste særdomstolen uten videre. Umiddelbart etter maktovertagelsen løslot også den nye regjeringen betingelsesløst alle politiske fanger, i første rekke de unge som tok del i en nasjonal oppstand i 1971.

MRA-aksjon

Allerede i 1948 oppsto en kontakt mellom Sri Lankas ledere og Moralsk Opprustning. I en artikkel om «MRAs utfordring til Sri Lanka» den 19. januar

Nr. 3 – 1979

ny verden

INFORMASJON OM MORALSK OPPRUSTNING

i år, forteller *Ceylon Daily News* om Frank Buchmans besøk på øya i 50-årene, og om den nære kontakt mellom Rajmohan Gandhi, redaktør av den indiske ukeavisen HIMMAT, og Sri Lankas ansvarlige ledere. Det var disse politikere og mennesker fra alle befolkningslag i landet som oppfordret Rajmohan Gandhi til å gjennomføre en «MRA-aksjon» med en internasjonal reisende styrke i seks av landets byer, fra 9. til 23. januar.

Reiseprogrammet omfattet den gamle hovedstaden, *Kandy*, som har det beste universitetet i landet og er omgitt av størstedelen av Sri Lankas teplantasjer; *Kurunegela*, sentrum for urolighetene i 1971 og for et tørkedistrikt som vies spesiell oppmerksomhet i utviklingsprogrammer; *Jaffna*, den største byen i nord og hovedstad for tamilenes separatistbevegelse; *Anuradhapura*, den tidligere kongebyen og sentrum for det gigantiske Mahaveli-prosjektet for vannregulering, som tar sikte på å fordoble strømforsyningen på seks år, og til sist hovedstaden, *Colombo*.

Tre hovedproblemer

Deltakerne i «MRA-aksjonen» fikk anledning til å studere ved selvsyn hvordan landets hovedproblemer blir angrepet:

1. Arbeidsløsheten, først og fremst blant ungdom. (Man tar sikte på å skaffe nye arbeidsplasser gjennom store utviklingsprosjekter, nybrottsarbeid i jordbruket og en frihandelsordning for en viss type nye industrier.)

2. En tilbakestående jordbruksbefolkning som er blitt neglisjert i århundrer, spesielt i tørkesonen.

3. Spenningsforholdet mellom majoritetsbefolkningen, de buddhistiske sinhalesere som utgjør 70% av befolkningen, og de 11% tamilene, som er hinduer. Andre minoritetsgrupper er muhammedanerne, og de kristne.

Forts. side 6

Irans interesser og vi andres

Av Peter Everington

Våre skiftende politiske og økonomiske interesser har farget de fleste vestlige kommentarer om Shahan og hans etterfølgere.

Lord Chalfont, som skrev regelmessig om Iran i *The Times*, fastholdt at det var i Vestens økonomiske og forsvarsmessige interesse å støtte Shahan. Fred Halliday, medarbeider i *The Guardian*, var konsekvent anti-Shah. Hans bøker antyder at han ønsker seg en sosialistisk revolusjon i hele Gulf-området. *Time Magazine* fremkaster at det ville være positivt for Vesten om den muhammedanske gjæringsprosessen i Iran spredte seg til de sørlige republikker i Sovjet.

«Er det ikke snart på tide at vi snakker om Irans interesser?» spurte en britisk parlamentsmedlem, Peter Temple-Morris, i et BBC-program.

Dilemma

Siden Vasco da Gama åpnet veien til Det indiske hav har europeerne konkurrert om adgangen til Irans handel og strategiske landområder, og i den senere tid om landets olje og oljepenger. I det 20. århundre har Iran blant annet opplevet Europas egeninteresse i Russlands og Storbritannias krenkelse av landets nøytralitet i begge verdenskrigene. Dilemmaet for Iran har hele tiden vært om man skulle avvise den europeiske innflytelse i Islams navn, eller samarbeide med de vestlige land og slå dem i deres eget spill.

Iranerne selv er utstyrt med alle menneskelige instinkter og har i realiteten alltid vært fristet til å oppmuntre bestikkelser fra høystbydende, mens de drømmer om dagen da de skal ta hånd om sine egne nasjonale interesser.

En europeisk forretningsmann i Iran betrodde i

1974 en kollega at han var blitt avkrevet en enorm bestikkelse av en iransk tjenestemann. Nå ville hans firma i Europa presse ham til å gå med på kravet. «Vil du ikke rådføre deg med handelsavdelingen ved ditt eget lands ambassade?» foreslo hans kollega. «De er ansatt der for å gi nøyaktige opplysninger om hvem man skal bestikke og hvor meget,» lød svaret.

Så bestemte han seg for å la seg lede av det han mente ville tjene Irans interesse på lengre sikt. Han satte sin karriere på spill, avsto å betale bestikkelsen og mistet kontrakten til en annen europeer. (Uventet nok fikk han solgt varene til en ærlig grossist neste dag.)

Verdsette dem for deres egen skyld

Når så mange iranske studenter har mistet livet i et oppriktig opprør mot korrupsjonen, er deres blod delvis på våre hender. Mange av oss har foretrukket en rask gevinst fremfor omsorgen for landets integritet. De fleste av Vestens veldige kontrakter med Iran går nå sannsynligvis i vasken. Men med anger og botferdighet kan prinsipper gjenopprettes, og nye motiver hos oss kunne gjøre oss mer troverdige i fremtiden.

En beslutning om å satse på ærlighet i våre egne affærer hjemme og ute ville frigjøre oss fra både medløperi og selvtrettferdig moralisering om Shahan og hans etterfølgere. Vi kunne verdsette iranerne — ikke deres olje og strategiske betydning, men deres egen verdi og forhåpentligvis lykkelige fremtid.

Ved en anledning, også i 1974, arrangerte en fransk oljefunksjonær et møte mellom tre vestlige tilreisende og en muhammedansk leder i Sør-Iran. Muhammedaneren åpnet med å konfrontere gjestene med alt det negative som deres sivilisasjon har bragt til Iran.

Disse sa seg enige i at Europa trenger å bli annerledes. De fortalte ham hvordan Moralsk Opprustning hadde utfordret dem til å anvende sin kristendom, og hvordan en rekke europeere arbeider for å gi en uselvisk målsetning til industri og samfunnsliv.

Felles interesse

Dialogen pågikk i flere timer og ble tatt opp igjen neste dag. Senere inviterte muhammedaneren gjestene hjem til seg, og noen uker senere oppsøkte han dem i Teheran. Han var meget åpenhjertig om sitt folks feil og svakheter. Til slutt sa han at han ville sitere et vers fra Koranen som dekket det de hadde snakket om: «Hvis de troende praktiserer ærlighet, vil Gud i sin nåde gi dem kjærlighet til hverandre.»

Det er på det område vår felles interesse ligger, uansett hva som blir Irans fremtid og Europas andel i den.

Ørkenen og torget

Det følgende er et utdrag av boken «Searching for God» («Å søke Gud»), som er en sammenfatning av taler den engelske kardinal Basil Hume holdt for Benediktiner-munker da han var abbed ved klosteret Ampleforth. Kardinalen tar opp problemer som særlig gjør seg gjeldende i kloster-livet. Men enhver som lever i et kristent fellesskap vil gjenkjenne spørsmålsstillingene, og bli utfordret av kardinalens evne til å sette fingeren på de ømme punktene. Men han stopper ikke der: Han viser hvor kildene til et rikere fellesskap og samarbeid er å finne.

I Vestens klostre har det alltid vært en spenning mellom disse to alternativer. Er munken et menneske som trekker seg tilbake i ørkenen for å be og være alene med Gud, eller er hans oppgave på torget, for å blande seg med menneskene og tjene dem?

Dette spenningsforholdet er ikke usunt. For dypt nede i hver og en av oss er det et resultat av den kristnes gjensvar på det dobbelte bud om å elske både Gud og sin nabo.

Fordi vi er involvert på torget, er det avgjørende at vi setter pris på ørkenen. En munk er verdifull på torget hvis han beholder lengselen etter ørkenen, lengselen etter å være et bønnens menneske, etter nok tid til å be. «Vi er hva vi ber. Vår evne til å elske svarer til vår evne til å be.» Og jeg vil legge til: Ekte kjærlighet til Gud og mennesker læres i ørkenen.

Ansvarlig for de andres lykke

Et klosters verdi består hovedsakelig i at det eksisterer. Det er et åndelig sentrum som skal vitne om de ting som hører Gud til, og trekke til seg de som har et annet kall for å gi dem åndelig fornyelse og oppmuntring.

Det som skal til for å holde liv i et fellesskap er eksempel og oppmuntring. Jeg vil også føye til begeistring. Vi må oppmuntre hverandre, være et eksempel for hverandre og være begeistret for det vi er og gjør sammen.

Det er viktig å være klar over at du som medlem av et fellesskap er ansvarlig for de andres lykke og glede. Den som sier noe slikt, føler seg straks som en hykler. Det er et vanskelig ideal å leve opp til. Men det er viktig fordi vi gjennom dette både viser og oppnår kjærlighet til Gud. I hver av våre brødre må vi se Kristi ansikt. Det vil si at vi vil søke å finne Kristus — og behage Kristus — i den annen, hvilket er ensbetydende med å behandle den annen med kolossal respekt så vel som finfølelse. Og du må selv være glad.

Hvis noen går deg på nervene, kan du være helt sikker på at det omvendte også er tilfellet. Du vil måtte lære å ta en slik situasjon i Kristi barmhjertighet. For livet i et fellesskap er noe av det aller

Hvis noen går deg på nervene, kan du være helt sikker på at det omvendte også er tilfelle.

viktigste å akseptere menneskene som de er, og ikke vente at de skal være som du vil ha dem.

I hvert individ er det noe elskelig som bare denne ene er i besittelse av. Dette enestående er uendelig kostbart i Guds øyne.

Dere søker Gud i et fellesskap, og dere vil snart oppdage hvilken glede det er å leve i et fellesskap: Hvilken støtte det er å ha de samme idealer, mål og livsform. Og livet i et fellesskap er alltid en glede hvis du er uselvisk, kontrollerer din selvhevdelse og er fast besluttet på ikke å følge din egen vilje. Når noen er ulykkelig i et fellesskap, er det som regel på disse områdene de må ransake seg selv.

Kan en novise få seg sagt sannheter uten å bli alt for såret og opprørt? Kort sagt, er han ydmyk? Selv i moden alder oppdager man at ydmykelser er vanskelig å akseptere. Se i øynene at det kommer til å bli sagt deg sannheter: godta denne kjennsgjerningen og dra nytte av den.

Vi vet at vi har våre svakheter, at vi er et ufullkomment fellesskap. Men med alle våre feil står vi i det minste sammen. Og det er avgjørende, hvis du slutter deg til oss, at du står med oss, eller faller med oss om nødvendig.

To ord beskriver det som skulle være munkens holdning til verden: Sparsommelighet og enkelhet. Andre skulle finne oss lette å omgås, åpne og varme, men de skulle også oppdage noe annet. Dette «noe» oppstår gjennom ikke å ha samlet skatter på jorden, gjennom år av troskap og forsakelse.

Det er sentralt for oss å søke Gud av et rent hjerte. Det vil vi oppnå, kjære brødre, i den grad vi forstår hva slags enestående kjærlighet Gud har til hver enkelt av oss, og ser opplevelsen av kjærlighet i våre egne liv som et speil som hjelper oss til å leve oss dypere inn i Guds kjærlighet for oss. Gjennom våre egne kjærlighetsopplevelser kan vi også oppdage hvordan vi kan svare på den kjærlighet som først er blitt gitt til oss.

J-J. W.

For oppdrag på Sørlandet —

bruk

SØRLANDBANKEN

Kristiansand — Farsund — Søgne

En japaner forteller

For 25 år siden skjedde det noe i en japansk fagforeningsmanns liv som ble avgjørende for hans familie og arbeid. I dag er han i midten av 50-årene og en kjent skikkelse i japansk fagbevegelse. Blant annet spilte han en viktig rolle i arbeidet for å samle alle de faglige klubbene innen hans egen industri-gren i et slagkraftig nasjonalt fagforbund. I mange år var han selv formann og viseformann i dette forbundet, før han nylig ble politiker på heltid. Om arbeidet for å forene klubbene i ett forbund, sier han:

«Fordi representantene for klubbstyrene kunne snakke gjennom problemene i åpenhet og tillit, fikk vi organisert et forbund med ca. 200.000 medlemmer. I denne prosessen var det ingen enkeltperson som spilte hovedrollen — vi sto sammen. En slik samling av kreftene blir gjort lettere når alle sier ærlig hva de har på hjertet. Det betyr at man taler på en ansvarlig måte, og så bærer ansvaret sammen.»

Det følgende er hans egen beretning om hvordan han møtte MRA og begynte å sette disse tankene ut i livet.

En dag i 1954 kom Katusji Nakajima, en fagforeningskollega, innom kontoret mitt med en bok, *Verden gjenreist*. «Denne bør du lese,» sa han bare, og forsvant igjen.

Boka var min første kontakt med MRA. Litt senere ble jeg invitert til et møte hvor jeg hørte om absolutte normer, ærlighet, renhet, uselviskhet og kjærlighet, og om å lytte til Guds stemme. Den ene etter den andre av de som var til stede fortalte om sine erfaringer, sin overbevisning og sin tro. Men jeg tvilte. Verden var ikke så full av sukker og solskinn som de syntes å mene. I den sinnstemningen gikk jeg.

Kvinner og hemmelig bank-konto

Men jeg kunne ikke glemme disse menneskenes oppriktighet, og på toget hjemover satte jeg en strek over alle mine argumenter og bestemte meg til å gjøre et forsøk. Jeg begynte å tenke på min kone, om hun var lykkelig eller ikke. Både dette og hint dukket opp i tankene. Min hemmelige bank-konto, og hvordan jeg ofte kunne komme hjem etter en rangel og si at kameratene mine hadde presset meg til å drikke, mens det i virkeligheten var jeg som tok initiativet. På toget bestemte jeg meg for å fortelle min kone alt sammen. Men da hun sto og ventet på meg i døren, satte ordene seg fast i halsen på meg. Jeg gikk og la meg uten å si noe.

Men jeg fikk ikke sove. Jeg samlet alt mitt mot, vekket min kone og sa: «I dag har jeg tatt en viktig beslutning, nå må du høre.»

Jeg fortalte det hele, om kvinner jeg hadde lekt med og andre ting som hadde bundet meg. Jeg ba om tilgivelse. Hun lyttet oppmerksomt i stillhet.

Til slutt sa hun: «Jeg må også be om tilgivelse. Jeg har ofte kritisert deg bak din rygg i brevene til min søster.» Noe hardt mellom oss, som vi alltid hadde unngått å snakke om, smeltet. For første gang var vi lykkelige som ektepar. Våre hjerter møttes og vi ble ett, ikke bare i ord men som en erfaring.

Brev til klubbstyret

Samme år ble jeg invitert til MRAs verdenskonferanse i Caux. Jeg møtte mennesker fra hele kloden, alle raser og bakgrunner. Jeg opplevet stedet som verdens samvittighet. En morgen mens Genfersjøen ennå var mørk, så jeg solen kaste sine første stråler over Alpene. Alt føltes nytt og friskt. Det kom til meg at jeg måtte be mennene i klubbstyret i min egen bedrift om tilgivelse. Jeg skrev til dem: «Det er nødvendig å være ærlig med dere om mine motiver som formann hittil. I stor grad har jeg vært ledet av ærgjerrighet. Jeg har snakket om foreningens beste, men hele tiden har jeg vært opptatt av å beholde formannsplassen. Jeg har ledet mange streiker. Mange av dem har selvsagt vært nødvendige, men noen skyldtes min ærgjerrighet. Derved skadet jeg tusenvis av arbeidere og selskapet. For det andre har jeg brukt alkohol til å kontrollere og stoppe munnen på noen av dere. Jeg har invitert på drinker for å kjøpe deres lojalitet. For det tredje har jeg alltid snakket om demokrati i fagforeningen, men i mitt hjerte ville jeg at alt skulle gå etter mitt hode.»

Etter at jeg hadde postet brevet fór det gjennom hodet mitt at dette kunne bety slutten på min formannstid. Men jeg visste at jeg hadde adlydt min overbevisning om hva som er rett, og for første gang følte jeg meg som en fri mann med et fritt hjerte. Og inntil denne dag er jeg alltid blitt gjenvalgt.

Seksjonslederen

I en av fabrikkene hadde jeg å gjøre med en seksjonsleder som var meget vanskelig. Jeg hadde ofte foreslått for personalsjefen at han burde bli oppsagt. Da jeg kom tilbake til Japan, dukket han opp i tankene mine, og jeg ringte for å be om en avtale. «Da må du gå gjennom personalsjefen,» sa han skarpt. «Hva er det du vil?» Jeg sa at jeg bare ville fortelle om min reise til Europa.

Jeg fortalte ham om alle mine opplevelser i Caux. Da jeg så på klokken, hadde vi snakket i to timer. «Når du våkner imorgen tidlig,» sa jeg til slutt, «ber jeg deg tenke over det jeg har sagt og det du har sagt. Noe inne i deg vil tale til deg. Du må adlyde betingelsesløst.» Så gikk jeg.

Neste dag var det forhandlinger mellom ledelsen og fagforeningen. Personalsjefen kom bort til meg

Kløftene kan overvinnes

Caux-innbydelsen for sommeren 1979 foreligger på tysk, engelsk og fransk. Innledningen lyder slik, i norsk oversettelse:

Alle vet vi om kløften mellom
rike og fattige
nord og sør
foreldre og tenåringer
arbeidsgiver og arbeidstaker
sort og hvit ...

Men like viktig er kløften mellom

— de demokratiske idealer vi bekjenner oss til og den politiske og økonomiske virkelighet vi tolerer,
— de moralske og åndelige verdier vi vil forsvare og skandalene som daglig avsløres,
— hva vi tror vi er og gjerne skulle være, og hva vi virkelig er.

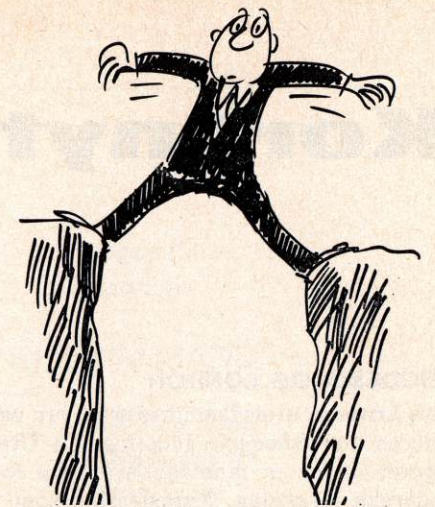
Når individer og sosiale grupper tar forskjellen mellom teori og praksis alvorlig, innrømmer sine egne feil og beslutter å gjøre noe med dem, kan kløftene ved Guds hjelp overvinnes. Da vil også velgernes kynisme om politikerne og politikernes kynisme om velgerne forsvinne. I en verden med økende splittelse og konfrontasjon er evnen til å overvinne kløftene blitt en forutsetning for å overleve.

og sa: «Hva var det som skjedde da du var inne hos den mannen i går? Hva snakket dere om? Jeg har hele tiden sagt at han måtte forandre sin holdning, og for en uke siden fikk han det glatte lag av direktøren. Men han har hele tiden unnskyldt og forsvart seg. I morges kom han og sa at han hadde snakket med deg, og at han var blitt enig med sin kone om en avgjørelse. 'Min holdning har vært gal,' sa han, og så tilbød han å trekke seg fra stillingen.»

Isen smelter

«Det vesentligste er jo ikke om han slutter eller ikke,» sa jeg. «Vi må finne en måte å gjøre seksjonen hans til et bedre arbeidssted. Jeg skal snakke med ham.»

«Det du gjorde i morges var modig,» sa jeg til seksjonslederen. «Men nå er det nødvendig å si til dine underordnede hva du har på hjertet.» Han gikk med på det, og fikk sammen åtte mann. De var meget forbauset over det han hadde å si. En av dem reiste seg og sa: «Jeg har virkelig hatet deg helt til nå. Jeg kunne til og med ha drept deg, selv om det hadde kostet meg livet. Det du har sagt har beveget meg. Du sier at du har oppført deg galt, men det

Kløftene kan overvinnes, om enn ikke på denne måten.

Innen verdenskonferansens ramme er følgende særlige møteopplegg fastlagt:

FRA LØRDAG 14. JULI TIL MANDAG 3. SEPTEMBER 1979.

14. — 24. juli	Moralsk Opprustning — Teori og praksis. Treningsprogram for alle generasjoner.
26. juli — 2. aug.	Familien — Innsikt og perspektiv. Spesialsamling for og om familien.
5. — 19. aug.	Individets kamp for en rettferdig og uselvisk verden — Fjorten dager med folk fra de britiske øyer som vertskap.
29. aug. — 3. sept.	Hvorledes industrien kan dekke menneskenes behov — Industrisamling.

har jeg også.»

En arbeidsformann ba seksjonslederen komme og snakke til hele arbeidsstokken. Isen begynte å smelte. Arbeidsforholdene bedret seg.

Biff eller rekehaler

En kald vinterdag mens jeg gikk en runde på fabrikk la en av arbeiderne fra seg verktøyet og sa: «Det er kaldt idag. Før jeg går hjem skal jeg få meg et glass sake (risvin).» «Det er vel og bra for deg,» sa jeg, «men mens du sitter i baren og koser deg, spiser kona og barna dine fiskehoder og rekehaler.»

Ett år etter gikk jeg forbi på samme sted, og den samme mannen kom løpende bort til meg. «Jeg må takke deg!» ropte han. «Jeg kunne ikke glemme det du sa. Jeg bestemte meg der og da for å slutte å drikke og bruke pengene til å kjøpe kjøtt for, *sukiyaki*, 800 gram. Jeg tok det med meg hjem, og kona og barna ropte: «Se hva far har tatt med hjem, biff!» Jeg har aldri sett så glade ansikter. Siden den dagen har jeg aldri gått innom baren. Før du snakket til meg hadde vi ingen sparekonto, men nå har vi det, og ifjor kunne vi reise på ferie sammen. Det har aldri hendt før.»

Kort nytt

RHODESIA OG LONDON

Den britiske utenriksministeren var representert av lederen for Rhodesia-avdelingen i Utenriksdepartementet under en minnegudstjeneste for Arthur Kanodereka i London. Kanodereka, som var metodistprest i Salisbury, ble skutt ned og drept utenfor den rhodesiske hovedstaden i desember. Den konservative talsmannen i utenriksspørsmål i Parlamentet var også til stede.

Gudstjenesten ble ledet av dr. Albert Mosley, generalsekretær i den oversjøiske avdeling av Metodistkirken.

Representanter fra de forskjellige nasjonalistgruppene i Rhodesia deltok i en lunsj i Westminster-teatret etter gudstjenesten, sammen med hvite rhodesere.

Også i Salisbury var det minnegudstjeneste, i Metodistkirken, som var fylt av hvite og svarte, og i Kanoderekas egen kirke i den afrikanske bydelen Harare.

Avisen *The Herald* siterte Stan O'Donnell, tidligere statssekretær i det rhodesiske utenriksdepartementet, hvis sønn var blitt alvorlig såret i krigen. «Det var Arthur som hjalp meg til å bli fri fra bitterheten over dette,» sa han. Avisen siterte også Alec Smith, statsministerens sønn: «For meg for han en venn og en bror i kampen for det som er rett i vårt land.»

I et intervju i *The Herald* fortalte Kanoderekas enke, Gladys, om sin manns innsats for å skape fred. «Hvem som enn drepte ham, må Gud være med dem,» sa hun.

INDIA

Fra India er det kommet en stensilert rapport om en MRA-samling i Allahabad. En gruppe fra Moralsk Opprustning hadde vært på besøk i delstaten Utar Pradesh, og var blitt anmodet av industriministeren i delstaten om å holde en konferanse der.

Rapporten beretter at konferansen ble åpnet av ministeren, og hadde 90 deltakere. *Er demokratiet avhengig av deg og meg?* var temaet for samlingen. Blant dem som kom, var professorer, studenter og skoleelever, en tidligere universitetsrektor, en dommer, advokater og folk fra industriledelse og fagforeninger. Flere firmaer som tidligere har hatt folk ved industriseminarer i MRA-sentret Panchgani, sendte delegasjoner.

33 MORD

«Studentene, som ofte regnes for å være et problem, ledet an i å demonstrere en forvandling i enkeltmennesket som en nøkkel til grunnleggende sosiale og samfunnsmessige forandringer. Avgangselever ved et gymnasium i Agra forlot konferansen

med et åtte punkts aksjonsprogram. De ville produsere et skuespill om forsoning mellom hinduer og muhammedanere, gjennomføre en halv dags hjelpeaksjon pr. måned ved spedalskkolonien eller andre steder med sosiale behov, brenne pornografisk litteratur, møtes daglig for å gi sine idéer og erfaringer videre til andre elever, og be erkebiskopen av Agra (som hadde sendt dem) om adgang til å holde et MRA-seminar som de selv ville ta fullt ansvar for.

Dagen etter at avisene hadde meldt om 33 mord på 37 dager i Allahabad-området, grep en ingeniør fra . . . . . ordet. Han beskrev hvordan han hadde planlagt å drepe landsbyens overhode, som hadde tatt fra ham et jordstykke. Han hadde nå bestemt seg for ikke å drepe vedkommende, fortalte han, selv om leiemorderne allerede hadde fått sine instruksjoner.»

Øya som kunne . . .

Forts. fra side 1

I Jaffna var MRA-gruppen gjester hos ledende tamil-familier, som var representert i Tamilenes forente frigjøringsfront i Parlamentet i Colombo. Opposisjonsleder i Parlamentet og tre ganger president for TULF (Tamil United Liberation Front), A. Amirthalingam, tok del i de fleste av MRA-arrangementene de tre dagene den internasjonale gruppen var i Jaffna. Han og hans kolleger tok seg også mye tid til å snakke igjennom med gjestene hele utviklingen i konflikten og muligheten for en løsning.

Man så alle symptomer på en alvorlig rase- og språk-konflikt i Jaffna. Siden uavhengigheten har det vært blodige sammenstøt to ganger (i 1958 og 1977), med tap av mange menneskeliv. De siste urolighetene brøt løs like etter Jayewardene-regjeringens maktovertakelse, og den nye regjeringssjefen ble tvunget til å erklære unntakelsestilstand i hele landet og portforbud i 35 timer. 40.000 tamiler måtte anbringes i flyktningeleir fordi deres liv var i fare.

Rajmohan Gandhis besøk motvirket en følelse av isolasjon som ennå rår i Jaffna — ingen medlemmer av regjeringen i Colombo har besøkt Jaffna siden sommeren 1977. Den internasjonale styrkens nærvær muliggjorde også en lokal dialog mellom tamiler og sinholesere. Og endelig kunne gjestene bringe en serie konkrete idéer og forslag med seg tilbake til hovedstaden.

Ved et seminar om *Demokratiets muligheter i Asia*, som ble åpnet av statsminister Premadasa, var det innlegg av folk fra Sri Lanka og gjester fra forskjellige asiatiske og europeiske land. President Jayawardene mottok MRA-gruppen, for å høre om

deres erfaringer og legge frem sitt syn på demokratiets utvikling i Sri Lanka.

Sri Lanka har mange forutsetninger for å bli en modell for demokratiet i Asia. Landets befolkning (14 millioner) og problemene i næringslivet er ikke større enn at det er mulig med en oversikt. Innen jordbruket er mye oppnådd, blant annet er landet nå uavhengig av risimport. Det nye presidentsystemet gir mulighet for større politisk stabilitet i en årrekke fremover.

Men mange problemer står ubesvart. Mange av de unge, spesielt de som ikke kan finne arbeid på tross av studier og skolegang, stiller seg skeptisk til de politiske partier. Tamilene venter på nye forhandlinger med regjeringen. Men mange av de ansvarlige i regjering og parlament er klar over at den interesse som rettes mot Sri Lanka fra andre budhistiske land i Sør-øst-Asia, og fra storebror India. De mange kontakter som ble knyttet med mennesker av alle generasjoner under aksjonen i Sri Lanka i januar 1979 må føres videre i årene som kommer.

Pierre Spoerri.

Diriger Deres
import via

KRISTIANSAND

med sine gode
forbindelser fra
utlandet.

Vi tilbyr Dem
lagring, fortelling
og distribusjon.

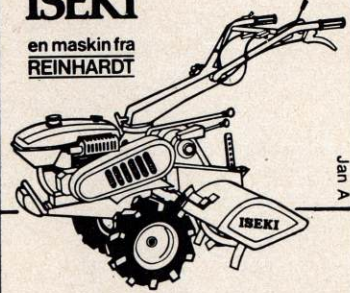
KST Spedisjon A/S

Havnebygget,
Kristiansand.

FULL FRES

Forover eller bakover. Proff i hagen og på gården. Med Iseki kan du frese, hakke, radrense, slå gress, transportere, hyppe og frese snø. . . . alt med samme maskin.

ISEKI
en maskin fra
REINHARDT

REINHARDT
Reinhardt Maskin A/S 4601 Kristiansand S,
Avdeling Oslo: Hvamveien 1, 2013 Skjetten

SVAKSTRØM ER VÅR STYRKE

Vår spesialitet:

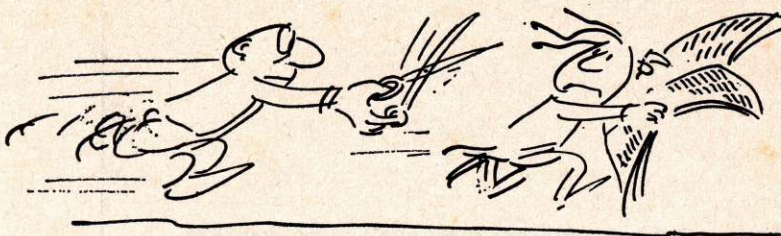
Alt materiell for
avslutning av
svakstrømskabler

80 år som spesialforretning
i svakstrømsbransjen

O. ØSTMO A.S

Rådhusgt. 3, Oslo 1

klippet

Gjeldende prinsipp-program er fra 1971. Det har vært store forandringer i samfunnet siden da. Det er tydelig behov for visse endringer. Det er tradisjonell marxistisk tankegang vi finner i nåværende program, og store deler av dagens politikk er ikke omtalt. Ikke minst gjelder dette miljø- og ressurspolitikken, og det gjelder idéene om de myke verdier. Det er et opplagt behov for å få prinsipp-programmet mer i pakt med dagens virkelighet, og neste lands møteperiode blir helt sikkert preget av forberedelsen til et nytt program.

AUF-formannen Thorbjørn Jagland, intervjuet av *Aktuelt Perspektiv*, 8.2.79.

Hvordan skal vi få ned inflasjonen og dempe omkostningsutviklingen uten å tvinges til å øke arbeidsledigheten, skjære ned Statens utgifter og frata partene på arbeidsmarkedet deres frihet og ansvar?

Hvordan skal vi gjennomføre en nødvendig struktur-omlegging i næringslivet i former som kan oppleves som sosialt akseptable?

Hvordan skal vi møte behovet for arbeide i ulike regioner når antall ansatte i industrien ikke lenger øker som tidligere?

Hvordan skal vi mestre den økonomiske balanse- gang og det sosiale samhold i 1980-årene når store krav stilles til tilbakeholdenhet i økningen av det private forbruk?

Statsminister Ola Ullsten i sin tale i Nordisk Råd, Stockholm, 20.2.79.

Vi bør gjøre det bedre enn japanerne. De har lært av USA, ikke bare computervitenskap, men også striptease. For oss er det en oppgave å ta i bruk det beste som de utviklede kapitalistiske land har å by

på, mens vi avviser det som er dekadent. Et samfunn som har stor materiell rikdom, kan være åndelig fattig, og et samfunn som er vitenskapelig avansert, kan være tilbakeliggende på det filosofiske område.

Wang Roshui, sjefredaktør i det kinesiske partiorganet *Folkets Dagblad*, etter en rundreise i USA (ifølge *Arbeiderbladet* 6.2.79).

Friheten er intet verdtt hvis den ikke omfatter friheten til å feile.

Mahatma Gandhi.

Det er ikke kålhoder vi skal omvende. I motsetning til apene, har mennesket mulighet til logisk tenkning. Derfor må vi som kristne henvende oss til våre medmennesker også gjennom tanken. Vi kan ikke ved logisk diskusjon eller bevisføring få mennesker til å tro på Gud. Men vi kan ta vekk hindringer og lede dem til vannet, og så får de selv velge om de vil drikke. Det siste skrittet vil alltid være Den hellige Ånds gjerning . . .

Verden er i en krisetilstand. Det vi trenger er ikke nye systemer, men nye mennesker. Bare i Kristus kan vi bli nye mennesker . . .

Det finnes evige spørsmål som vil forbli mysterier. Men når jeg holder fast på et mysterium, har jeg en prinsipiell begrunnelse for hvorfor dette er et mysterium. Vi skal ikke la være å tilrettelegge ting for tanken når det faktisk er mulig. Vi skal ikke bare henvende oss til følelsene i et menneske. Uten at vi også taler til tanken, vil vi mangle grunnlaget for lydhighet mot Kristus.

Prof. A. E. Wilder Smith, intervjuet av *Vårt Land* 22.2.79.

Ny Verden vil fremme: En åndelig og moralsk opprustning. Solidaritet mellom enkeltmennesker og nasjoner. En revolusjon under Jesu Kristi Kors, som vil omskape verden. Individets og samfunnets forandring. Absolutte moralnormer: ærlighet, renhet, uselvishet og kjærlighet.

INFORMASJON OM MORALSK OPPRUSTNING

Utkommer med 11 nummer i året.

I redaksjonen:
Eva Riise Hanssen - ansvarlig red.
Anders Eskeland
Einar Engebretsen
Jens J. Wilhelmsen
Inge Mannsåker
Sturla Johnson
Keld Jørgensen (Danmark)

ABONNEMENTSPRIS for et år
Norge kr. 40,-
Danmark dkr. 32,-
Løssalg i Norge kr. 2,50

Redaksjonens adresse:
Postboks 3018, Elisenberg, Oslo 2
Tlf. 02/44 64 78 — Postgiro 5 12 57 94
Danmark:
Postboks 312
1502 København V. Postgiro 18 51 51
Sverige:
Sveavägen 34, 6., 111 34 Stockholm
Tlf. 08/10 34 56

Trykkeri: Brødr. Tengs, Oslo
Utgiver: Stiftelsen Moralsk Opprustning
NY VERDEN